Energistyrelsen

Status quo og ændringsforslag vedr. videregivelse af vand og fjernvarmeforbrugsdata fra forsyningsvirksomheder til tredjeparter

Kontor/afdeling
Energieffektivisering og data

Dato
25-08-2026

J nr. 2026 - 6400

/FZLRZ

Indhold

Indledning 2
1. Gældende videregivelsesregler i særlovgivningen 3
2. Databeskyttelsesretlige rammer for eksisterende regulering 6
3. Ændringsbehov i reguleringen af forsyningssektoren 15
4. Databeskyttelsesretlige rammer for mulig ny regulering 17
5. Eksisterende rettigheder på tværs af sektorer og medlemsstater 22
Konklusion 23

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

Indledning

Forsyningsdigitaliseringsprogrammet (FDP),[1] har blandt andet til formål at sikre, at forbrugskunder kan få nem og ensartet adgang til deres forbrugsdata og dele disse med tredjeparter efter deres ønske. Det anbefales konkret i FDP, at give vand- og fjernvarmekunder nem adgang til at tilgå og dele forbrugsdata med tredjeparter med henblik på energieffektivisering.[2] Det forudsætter etablering af en digital infrastruktur, der kan understøtte forsyningskunders mulighed for digitalt at samtykke til eller anmode om deling af forbrugsdata med udpegede tredjeparter.

Der er i forbindelse med programmets tiltag identificeret en juridisk uklarhed om, under hvilke betingelser forbrugsdata kan deles, samt hvem der kan samtykke til og dermed anmode om, at forbrugsdata fra et målepunkt videregives. Klarhed omkring de juridiske rammer for videregivelse af forbrugsdata er en kritisk forudsætning for at sikre bedre adgang til forbrugsdata i forsyningssektoren. Dette er nødvendigt både i situationer, hvor indhentningen af samtykke sker i en manuel proces, og i situationer, hvor indhentningen er understøttet af en digital løsning.

Der er på den baggrund identificeret et behov for at sikre den betalingsansvarlige forsyningskundes ret til at give samtykke til at videregive sine forbrugsdata til tredjeparter.

Dette notat klarlægger, hvilke sektorspecifikke regler der findes i forsyningssektoren, som regulerer den betalingsansvarlige forsyningskundes adgang til at dele forbrugsdata via forsyningsselskabet med henblik på at afklare behovet for og afgrænsningen af en potentiel ny regulering.

Herudover indeholder notatet en række databeskyttelsesretlige vurderinger af videregivelse af forbrugsdata efter særlovgivningen med henblik på at fastlægge de retlige rammer for udveksling af disse data.

---

[1] Programmet udgør et partnerskab mellem offentlige og private aktører, som har ophæng i Digitaliseringsstrategien (2024-2025) og drives af Energistyrelsen på vegne af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, i tæt samarbejde med Klimadatastyrelsen. I kan læse mere om partnerskabet her: Om FDP | Forsyningsdigitaliseringsprogram.dk

[2] Vand-DUG; Leverancebeskrivelse 3 *Anbefaling om nemmere og ensartet adgang til data om eget vandforbrug* og Varme-DUG: Leverancebeskrivelse 3 *Anbefaling om nemmere og ensartet adgang til fjernvarmeforbrugsdata*. FDP's arbejde | Forsyningsdigitaliseringsprogram.dk

Der tages udgangspunkt i udveksling af forbrugsdata opgjort som *timeværdier*, da formålet med FDPs arbejde først og fremmest er at sikre adgang til forbrugsdata ned til timeværdier.

Energistyrelsen har i den forbindelse rettet henvendelse til Datatilsynet med henblik på at få afklaring af en række af disse forhold vedrørende behandling af forbrugsdata i forsyningssektoren. Der tages derfor forbehold for eventuelle senere ændringer og justeringer af FDPs konklusioner på baggrund af Datatilsynets besvarelse af Energistyrelsens forespørgsel.

1. Gældende videregivelsesregler i særlovgivningen

1.1. Reguleringen af varmesektoren

De centrale regler vedrørende adgang til forbrugsdata og faktureringsoplysninger i varmesektoren fremgår af energioplysningsbekendtgørelsen[3] (EOB), som gennemfører dele af Energieffektiviseringsdirektivet (EED).[4] Bekendtgørelsen finder anvendelse på energivirksomheder og bygningsejere og omhandler deres forpligtelse til at oplyse *slutkunder* og *slutbrugere* om deres energiforbrug, fakturering og faktureringsoplysninger, jf. EOB § 1, stk. 1.

Den centrale bestemmelse i energioplysningsbekendtgørelsen for videregivelse af forbrugsdata fremgår af EOB § 11: Ifølge bestemmelsen, skal den *faktureringsansvarlige*, på anmodning fra en *slutkunde* eller *slutbruger*, stille oplysninger om energifakturering og hidtidigt forbrug eller aflæsninger af varmeenergimålere - eller fordelingsmålere, til rådighed for en leverandør af energitjenester, der er udpeget af slutkunden eller slutbrugeren.

Således indeholder bekendtgørelsen en regulering, hvorefter slutkunder i dag kan udpege en tredjepart, som forsyningsselskabet skal dele de pågældende data med.

I det følgende uddybes indholdet og afgrænsningen af bestemmelsen.

[3] BKG nr. 1168 af 10. februar 2025

[4] EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/995

Hvem er slutkunden og slutbrugeren?
Bekendtgørelsen definerer en *slutkunde* som en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse, jf. EOB § 2, nr. 10. En *slutbruger* defineres som en fysisk eller juridisk person, der køber opvarmet vand eller fjernkøling til eget brug, *eller* en fysisk eller juridisk person, der bebor en individuel bygning, en enhed i en ejendom med flere lejligheder eller en bygning til flere formål, som forsynes med opvarmet vand eller fjernkøling fra en central kilde, når en sådan person ikke har en direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren, jf. EOB § 2, nr. 1.[5]

Hvem er den faktureringsansvarlige?
I medfør af den danske implementering af direktivet er det den *faktureringsansvarlige*, som er ansvarlig for at sende faktura og forbrugsoplysninger til slutkunder og slutbrugere. I forhold til *slutkunder* defineres den *faktureringsansvarlige* som den fysiske eller juridiske person, som slutkunden har indgået aftale med om levering af opvarmning, køling eller varmt brugsvand, jf. EOB § 2, nr. 12, 1. pkt. For *slutbrugere* er den faktureringsansvarlige bygningsejeren med direkte kundeforhold til energileverandøren, jf. EOB § 2, nr. 12, 2. pkt.

Hvem er en leverandør af energitjenester?
Energioplysningsbekendtgørelsen afgrænser *kredsen af tredjeparter,* som kan modtage forbrugsdata på anmodning, til *'leverandører af energitjenester'*. Det vurderes, at alle tredjeparter, der er relevant at dele forbrugsdata med, kan passe ind under betegnelsen "*leverandører af energitjenester*". Der konstateres derfor ikke et behov for at ændre i kredsen af berettigede tredjeparter.

Hvilken forbrugsdata er omfattet af EOB?
Anmodninger efter § 11 omfatter både forbrugsdata i forbindelse med faktureringsoplysninger, jf. EOB § 8, løbende forbrugsoplysninger, jf. § 9, samt historiske/detaljerede forbrugsdata, jf. § 10. Energioplysningsbekendtgørelsen forudsætter, at forbrugsdata skal kunne leveres i den granularitet, som forsyningsselskabet besidder og teknisk har mulighed for at understøtte.

[5] EOBs definitioner af en slutkunde og en slutbruger er i det væsentlige ordrette gengivelser af EEDs definitioner Der henvises til EED artikel 2 nr. 28 og 53 som definerer hhv. slutkunden og slutbrugeren.

Er bygningsejere/udlejere tildelt videregivelsesrettigheder i medfør af EOB?
Bygningsejere og øvrige udlejere har i en række tilfælde det direkte kundeforhold med forsyningsselskabet vedrørende forbruget på deres ejendomme. Det konstateres, at adgangen til at kunne anmode om deling af forbrugsdata omfatter *slutkunder* og *slutbrugere*. Bygningsejere, der ikke køber energi til egen slutanvendelse, men med henblik på, at andre fysiske eller juridiske personer forbruger energien, anses ikke som slutkunder i EOB, selv hvis de har det direkte kundeforhold med energileverandøren. Det betyder, at der i dag ikke findes lovhjemlede rettigheder, der tildeler bygningsejeren adgang til at anmode forsyningsselskabet om at stille forbrugsdata til rådighed for leverandører af energitjeneste udpeget af bygningsejeren.

1.2. Reguleringen af vandsektoren

Vandforsyningsloven[6] og vandsektorloven[7] udgør vandsektorens to hovedlove og indeholder enkelte bemyndigelsesbestemmelser vedrørende deling af oplysninger om vandforbrug. Derudover findes der regulering om behandling af forbrugsdata i forbrugeroplysningsbekendtgørelsen. Det vurderes, at reguleringen af vandsektoren, på nuværende tidspunkt, ikke indeholder regler i relation til vandforsyningers videregivelse af forbrugsdata til udpegede tredjeparter. Vandforsyninger er således i dag ikke retligt forpligtet til at dele forbrugsdata med tredjeparter på deres kunders (vandforbrugeres) anmodning. [8] Det bemærkes, at vandreguleringen heller ikke nærmere afgrænser kredsen af vandforbrugere, hvorfor det antages, at der ikke skelnes mellem slutkunder, slutbrugere og bygningsejere, modsat reguleringen i Energioplysningsbekendtgørelsen. Det må herefter antages, at alle vandforsyningskunder, herunder også bygningsejere og udlejer, der har det direkte aftaleforhold med vandforsyningen, er omfattet af begrebet ”vandforbruger”, og ingen af disse aktører har i dag en lovhjemlet ret til at anmode vandforsyningerne om at dele forbrugsdata via vandforsyningen.

[6] LBK nr. 1149 af 28/10/2024
[7] LBK nr. 265 af 06/03/2025
[8] Regler om dataportabilitet i GDPR kan dog, efter omstændighederne medføre, at visse data skal deles med/overføres til tredjeparter udpegede af den registrerede vandforbruger.

2. Databeskyttelsesretlige rammer for eksisterende regulering

2.1. Er forbrugsdata personoplysninger?

Forbrugsdata, der er knyttet til *identificerede* eller *identificerbare* personer, udgør personoplysninger om den person, som forbruget kan knyttes til og dermed vedrører. Personoplysninger er omfattet af persondatareglerne, jf. GDPR artikel 2, stk. 1, jf. artikel 4, nr. 1. Den person, som oplysningerne vedrører, anses som den *registrerede*, som tildeles rettighederne, der følger af GDPR.[9]

Det afgørende kriterium for, hvorvidt der er tale om personoplysninger omfattet af GDPR, er herefter, om oplysningerne kan henføres til en identificeret eller identificerbar person. Oplysningernes personhenførbarhed for forsyningsselskaberne afhænger af, hvorvidt forsyningsselskaberne råder over rimelige midler til at identificere de pågældende personer.

Forbrugsdata om forbrugere med det direkte kundeforhold

For så vidt angår forsyningsselskabernes direkte kunder lægges til grund, at forsyningsselskaber kan identificere den betalingsansvarlige fysiske person, som forsyningsselskabet har et individuelt kundeforhold med. Dette sker typisk gennem kontraktforholdet, herunder oplysninger om adresse, måler-ID, kundekonti mv. Forbrugsdata om direkte kunder hos forsyningsselskaberne udgør derfor personoplysninger for forsyningerne, for så vidt der er tale om fysiske personer.

Forbrugsdata om forbrugere uden direkte kundeforhold

Det er mere tvivlsomt, om forsyningsselskaber direkte eller indirekte kan identificere eventuelle andre forbrugere af forsyningen, som forsyningsselskabet ikke har et kundeforhold til. Dette er navnlig tilfældet, når forsyningsselskabet alene har kundeforholdet med en udlejer/bygningsejer, som ikke selv udgør slutforbruget, men hvor slutforbruget udgøres af en eller flere lejere bag hovedmåleren. Det afgørende for spørgsmålet er, hvorvidt disse lejere vurderes at være identificerbare for forsyningsselskabet som dataansvarlig. Dette afhænger af om forsyningsselskaber må anses for at have rimelige midler til direkte eller indirekte at

[9] Den registrerede (rettighedssubjekten) har bl.a. ret til at blive informeret om, at personoplysninger om denne person behandles og ret til indsigt i de oplysninger, der behandles.

identificere de pågældende lejere. Tærsklen for, hvornår en person kan anses som identificerbar, er relativt lav i praksis, idet identifikation også kan ske ved kombination med yderligere oplysninger, når sådanne oplysninger med rimelighed kan forventes anvendt. På baggrund af indledende analyser lægger Energistyrelsen imidlertid til grund, at forsyningsselskaber umiddelbart ikke har adgang til rimelige midler, herunder tekniske eller lovlige midler til at identificere eventuelle øvrige lejere bag hovedmåleren og løbende holde oplysningerne om eventuelle lejere ajour. På det foreløbige grundlag vurderes det derfor, at forsyningsselskabet som udgangspunkt alene bør behandle forbrugsdata som personhenførbare oplysninger, i det omfang deres egen kunde (i dette scenarie, udlejeren) er en fysisk person, idet oplysningerne i så fald kan henføres til udlejeren. Der tages dog forbehold for den endelige afklaring af spørgsmålet, som fortsat undersøges, herunder på baggrund af input fra Datatilsynet. Det bemærkes, at bygningsejere og øvrige udlejere derimod, som udgangspunkt, vil kunne identificere deres lejere gennem lejekontraktsforholdet, uagtet forsyningsselskabets position, hvorfor oplysningerne fortsat udgør personoplysninger for disse aktører. I en situation, hvor bygningsejer/udlejer anmoder forsyningsselskabet, om at udlevere forbrugsdata til en tredjepart, skal bygningsejeren/udlejeren således, som dataansvarlig, sikre behandlingshjemmel for og lovligheden af en eventuel videregivelse via forsyningsselskabet, herunder, at lejernes rettigheder iagttages som registrerede.

Forbrugsdata om eventuelle øvrige husstandsmedlemmer

Selvom forbrugsdata kan vedrøre flere forbrugere på samme adresse/målerpunkt, kan forbrugsmønstret rent teknisk, som udgangspunkt ikke granuleres og henføres til den enkelte person, da forbrugsdataene er knyttet til adressen som helhed. Det vurderes herefter, at forsyningsselskaber ikke med rimelighed kan få indsigt i eller mulighed for at kontrollere forbrugerne bag hovedmåleren, som faktisk står for slutforbruget, og om disse er identiske med den betalingsansvarlige, samt de interne relationer i de enkelte husstande. Herudover vurderede Datatilsynet i en afgørelse om Radius' fjernaflæsning af elmålere, jf. nr. 2021-31-5478, at oplysninger om elforbrug mv. var knyttet til *elkunden,* uden at henvise til elkundens samlede husstand eller eventuelle øvrige forbrugere. I EU-Domstolens sag C-582/14 (Breyer-dommen) knyttede EU-Domstolen også oplysninger om IP-adresser til selve abonnenten og dermed den person, der er den betalende aftalepart i forhold til internetudbyderen. Domstolen omtalte derimod ikke eventuelle andre

personer, fx i husstanden, som potentielt også kunne have anvendt internetforbindelsen og derved være den faktiske bruger.[10]
Selvom forbrugsdata fra et målerpunkt kan udgøres af flere husstandsmedlemmer på samme adresse, er det herefter Energistyrelsens vurdering, at alene den *betalingsansvarlige fysiske person* skal anses som den *registrerede* ved behandling af personhenførbare forbrugsdata.

Forbrugsdata om juridiske personer (virksomheder)
Forbrugsdata om juridiske personer vurderes som udgangspunkt at falde uden for anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen. Det vurderes derfor umiddelbart, at forbrugsdata om juridiske personer ikke er personoplysninger i medfør af GDPR artikel 2, stk. 1, jf. artikel 4, nr. 1, når forsyningsselskabet alene kan identificere den juridiske person via forbruget. Dette gælder, medmindre virksomheden er tilknyttet et CVR-nummer, hvor der kan identificeres en fysisk person.[11] Det er typisk tilfældet, når der er tale om enkeltmandsvirksomheder og interessentskaber, hvor mindst én af ejerne er en fysisk person.[12]

Sammenfatning
Det lægges på den baggrund til grund, at forbrugsdata vedrørende forsyningsselskabets betalinsansvarlige kunder udgør personoplysninger for forsyningsselskabet i det omfang, der er tale om fysiske personer – dette uanset, om den fysiske kunde selv forbruger forsyningen, eller om kunden eventuelt udlejer sin ejendom til en lejer, som forbruger forsyningen. Såfremt kunden er en bygningsejer/udlejer, vil udlejeren i forbindelse med egen behandling og anvendelse af forbrugsdataene agere som dataansvarlig overfor den betalingsansvarlige lejer, idet lejeren er identificerbar for udlejeren via lejekontrakten. Dette gælder uanset, om udlejeren er en fysisk eller juridisk person, jf. GDPR art. 4, nr. 7.

---

[10] Se i den forbindelse Kasper Bjerre Hendrup Andersen, "*Personoplysningsbegrebets krav om identifikation - Hvornår er en fysisk person "identificeret eller identificerbar" i GDPR's forstand*?", Juristen nr. 3, 2023, s 115. Peter Blume antager også, at en husstands forbrug henføres til den *betalingspligtige* og udgør dermed personoplysninger, selvom det ikke fremgår, hvem der konkret er brugeren, jf. Databeskyttelsesret (5. udg.) af Peter Blume, s. 369

[11] Se hertil *3.8.1. Databeskyttelsesregler - Miljøtilsynsvejledningen*
Det fremgår også af forordningens præambelbetragtning 14, at oplysninger om virksomheder ikke har karakter af personoplysninger.

[12] Se hertil JM's *Betænkning nr. 1565/2027*, s. 45-46

Forbrugertypen	Personoplysninger?	Dataansvarlig	Registrerede
Direkte kunde (fysisk person)	Ja	Forsyningsselskabet	Den betalingsansvarlige forsyningskunde
Direkte kunde (juridisk person)	Nej	-	-
Indirekte kunde (lejere bag hovedmåler)	Ja	Udlejer/bygningsejeren	Den betalingsansvarlige lejer
Øvrige husstandsmedlemmer	Nej	-	-

2.2. Hvornår må man behandle personhenførbare forbrugsdata?

Forbrugsdata vurderes at udgøre *almindelige personoplysninger* omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, medmindre der som led i den konkrete behandlingsaktivitet foretages analyser af forbrugsmønstre, hvorved der kan udledes personoplysninger om den *registrerede* omfattet af artikel 9 om følsomme personoplysninger.

Al behandling, herunder videregivelse af personoplysning forudsætter herefter, at der foreligger en hjemmel for behandlingen efter GDPR artikel 6, stk. 1 litra a-f. Herefter er behandlingen kun lovlig, hvis en af følgende af opfyldt: **a)** den registrerede har givet samtykke til behandlingen, **b)** behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, **c)** behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, **d)** behandlingen er nødvendig for at beskytte vitale interesser, **e)** behandlingen er nødvendig for myndighedsudøvelse eller for at udføre en opgave i samfundets interesse, eller **f)** behandlingen er nødvendig for at forfølge en legitim interesse. I det følgende gennemgås mulige behandlingshjemler for videregivelse af forbrugsdata i medfør af den eksisterende lovgivning i varme- og vandsektoren.

2.3. Videregivelse af forbrugsdata i varmesektoren

Som det vil fremgå, afhænger grundlaget for videregivelse af forbrugsdata i varmesektoren i dag af, hvem der anmoder om videregivelse af forbrugsdataene:

- **Når fysiske personer, der er slutkunder** (dvs. som selv er slutforbruger af forsyningen), anmoder varmeforsyninger om at stille forbrugsdata til rådighed for tredjeparts leverandør af energitjenester, er varmeforsyningerne retligt forpligtede til at stille fakturerings- og forbrugsoplysninger til rådighed for udpegede energileverandører, jf. energioplysningsbekendtgørelsens § 11. Videregivelsen kan derfor ske med hjemmel i **GDPR artikel 6, stk. 1 litra c** om behandling af personoplysninger, der er nødvendig for at opfylde en retlig forpligtelse. Denne forpligtelse udløses først på anmodning af slutkunden, som udpeger den leverandør af energitjenester, som dataene skal stilles til rådighed for.

- **Når juridiske personer, der er slutkunder** (dvs. som selv er slutforbruger af forsyningen), anmoder varmeforsyningen om stille forbrugsdata til rådighed for tredjeparts leverandør af energitjenester, vurderes varmeforsyningerne ligeledes at være retligt forpligtede til at stille fakturerings- og forbrugsoplysninger til rådighed for udpegede energileverandører, jf. energioplysningsbekendtgørelsens § 11. Da oplysninger om juridiske personer som udgangspunkt ikke er omfattet af GDPR, skal forsyningsselskabet dog ikke sikre sig en særskilt databeskyttelsesretlig hjemmel for videregivelsen. Jf. afsnit 2.1., fraviges udgangspunktet typisk, når der er tale om enkeltmandsvirksomheder, samt interessentskaber, hvor mindst én af ejerne er en fysisk person.

- **Når fysiske personer, der ikke er slutkunder, men bygningsejere eller øvrige udlejere mv.,** anmoder om videregivelse, vurderes de derimod ikke at være omfattet af den lovbestemte videregivelsespligt i EOB § 11. Det skyldes, at udlejere ikke vurderes at være omfattet slutkundebegrebet, idet de ikke selv er slutforbrugeren af forsyningen. **GDPR artikel 6, stk. 1, litra c** finder således ikke anvendelse, idet der ikke foreligger en retlig forpligtelse for varmeforsyningerne til videregivelse af de pågældende kunders forbrugsdata. I mangel af en retlig forpligtelse, er det Energistyrelsens vurdering, at videregivelse af forbrugsdata på øvrige

kunders anmodning, som udgangspunkt, forudsætter et databeskyttelsesretligt samtykke, jf. **GDPR artikel 6, stk. 1, litra a**. Jf. afsnit 2.1, er det foreløbigt lagt til grund, at forsyningsselskaber som udgangspunkt alene kan knytte forbrugsoplysningerne til den betalingsansvarlige bygningsejer/udlejer, som er kunde hos forsyningsselskabet, hvorfor det vurderes, at samtykket skal indhentes af bygningsejeren/udlejeren, i det omfang denne er en fysisk person.
→ I så fald skal kunden (udlejeren/bygningsejeren) dog stadig selv sikre et selvstændigt behandlingsgrundlag i forbindelse med videregivelse af forbrugsdataene på baggrund af anmodning til forsyningsselskabet. Det vurderes, at dette som udgangspunkt forudsætter bygningsejerens indhentelse af *samtykke fra de betalingsansvarlige lejere* (de registrerede), jf. **GDPR artikel 6, stk. 1, litra a**, forud for anmodningen om videregivelse, medmindre et andet behandlingsgrundlag i det konkrete tilfælde finder anvendelse.

- **Når juridiske personer, der ikke er slutkunder, men bygningsejere og øvrige udlejer mv.,** anmoder om videregivelse af forbrugsdata, vurderes de ligeledes ikke at være omfattet af den lovbestemte videregivelsespligt i EOB § 11. Da forbrugsdataene i disse tilfælde ikke vurderes at vedrøre fysiske personer for forsyningsselskabet, skal forsyningsselskabet ikke tilvejebringe en databeskyttelsesretlig hjemmel for videregivelsen. Som nævnt overfor, frigør dette imidlertid ikke bygningsejeren/udlejeren for selv at skulle sikre en behandlingshjemmel i forhold til lejerne. Det vurderes, at det som udgangspunkt forudsætter bygningsejerens indhentelse af *samtykke fra de betalingsansvarlige lejere* (de registrerede), jf. **GDPR artikel 6, stk. 1, litra a**, medmindre et andet behandlingsgrundlag i det konkrete tilfælde finder anvendelse.

2.4. Videregivelse af forbrugsdata i vandsektoren

I vandsektoren er vandforsyninger, som konstateret overfor, ikke underlagt forpligtelser til at stille data til rådighed for tredjeparter på vandforbrugerens anmodning i medfør af den eksisterende vandregulering.

Når vandforsyningsselskaber i dag deler forbrugsdata på vandforbrugeres anmodning, kan de derfor som udgangspunkt ikke basere videregivelsen på **GDPR artikel 6, stk. 1, litra c,** som vedrører behandlinger, der er nødvendige for at forfølge en retlig forpligtelse. Dette gælder, medmindre der i den konkrete situation findes en anden retlig forpligtelse, som kan begrunde videregivelsen.

I fravær af et lovhjemlet grundlag for videregivelsen, kan vandforsyningsselskaber som udgangspunkt kun udlevere personhenførbart vandforbrugsdata med et databeskyttelsesretligt samtykke, jf. **GDPR artikel 6, stk. 1, litra a**, medmindre et andet behandlingsgrundlag konkret finder anvendelse.

Ligesom i varmesektoren afhænger kravet om en databeskyttelsesretlig hjemmel i form af samtykke af, hvem der stiller anmodningen:

- **Når fysiske personer, der er vandforbrugere,** anmoder vandforsyningen om videregivelse af forbrugsdata, og oplysningerne vedrører vedkommendes eget vandforbrug (slutforbruget), forudsætter videregivelsen af forbrugsdata som udgangspunkt et *samtykke fra vandforbrugeren*, jf. **GDPR artikel 6, stk. 1, litra a**.

- **Når fysiske personer, der er vandforbrugere og samtidig er bygningsejer eller udlejer i øvrigt,** anmoder vandforsyningen om videregivelse af forbrugsdata, således at oplysningerne *ikke* vedrører vedkommendes eget vandforbrug men pågældendes lejers/lejeres forbrug, forudsætter videregivelsen af forbrugsdata fortsat et databeskyttelsesretligt *samtykke fra vandforbrugeren,* jf. **GDPR artikel 6, stk. 1, litra a**. Det skyldes, at vandforsyningen som udgangspunkt kan knytte forbrugsdataene til den betalingsansvarlige fysiske person (vandforbrugeren). I så fald skal vandforbrugeren (udlejeren) dog stadig selv sikre et selvstændigt behandlingsgrundlag i forbindelse med videregivelse af forbrugsdataene på baggrund af anmodningen til vandforsyningen. Det vurderes, at dette som udgangspunkt forudsætter indhentelse af samtykke fra de *betalingsansvarlige lejere* (de registrerede), jf. **GDPR artikel 6, stk. 1, litra a,** medmindre et andet behandlingsgrundlag i det konkrete tilfælde kan finde anvendelse.

- **Når juridiske personer, der er vandforbrugere,** anmoder vandforsyningen om deling af forbrugsdata, vurderes videregivelsen ikke at forudsætte en databeskyttelsesretlig hjemmel. Det skyldes, at oplysninger om juridiske personer som udgangspunkt ikke er omfattet af databeskyttelsesforordningen. Jf. afsnit 2.1., fraviges udgangspunktet typisk, når der er tale om enkeltmandsvirksomheder og interessentskaber, hvor mindst én af ejerne er en fysisk person**.**

- **Når juridiske personer, der er vandforbrugere, og samtidig er bygningsejer eller udlejer i øvrigt** anmoder vandforsyningen om deling af forbrugsdata, vurderes videregivelsen ligeledes ikke at forudsætte en databeskyttelsesretlig hjemmel fra vandforsyningen. Det skyldes, at oplysningerne som udgangspunkt vurderes alene til at kunne henføres til den juridiske person (bygningsejeren/udlejeren) af forsyningsselskabet. Dog skal vandforbrugeren (bygningsejeren/udlejeren) fortsat selv sikre et selvstændigt behandlingsgrundlag i forbindelse med videregivelsen af forbrugsdataene. Det vurderes, at dette som udgangspunkt forudsætter indhentelse af samtykke fra de *betalingsansvarlige lejere* (de registrerede), jf. **GDPR artikel 6, stk. 1, litra a,** medmindre et andet behandlingsgrundlag i det konkrete tilfælde kan finde anvendelse.

2.5. Anonymisering af forbrugsdata

Indledende eksterne juridiske analyser peger på, at i ejendomme med mindst ti beboede boligenheder under samme målepunkt/installationspunkt-ID, kan de aggregerede forbrugsdata som udgangspunkt antages for at være tilstrækkeligt anonymiserede, således at identifikation af enkeltpersoner ikke med rimelighed kan anses for mulig for hverken forsyningsselskabet eller bygningsejeren/udlejeren. Når bygningsejere dermed anmoder om deling af forbrugsdata for bygninger, der overstiger den pågældende minimumsgrænse, er samtykke eller andet behandlingsgrundlag ikke påkrævet, da dataene ikke anses som personhenførbare. Der pågår fortsat en nærmere afklaring af spørgsmålet, herunder i dialog med Datatilsynet, og vurderingen af minimumsgrænsen er således behæftet med stor usikkerhed.

Samlet oversigt over videregivelsesgrundlag i medfør af status quo

Sektor	Anmoder	Er forsyningen forpligtet til videregivelse?	Behandlings-grundlag: Forsyningen	Behandlings-grundlag: Bygningsejer/udlejer:	Samtykkende part
Varme	Slutkunde (fysisk person)	Ja	Art. 6, stk. 1, litra **c**	Ikke relevant	Ikke relevant
Varme	Slutkunde (juridisk person)	Ja	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
Varme	Udlejer (fysisk person)	Nej	Art. 6, stk. 1, litra **a**	Art. 6, stk. 1 litra **a**	Udlejer → forsyningsselskabet. betalingsansvarlige lejere → udlejer
Varme	Udlejer (juridisk person)	Nej	Ikke relevant	Art. 6, stk. 1 litra **a**	Betalingsansvarlige lejere → udlejer
Vand	Vandforbruger (fysisk person)	Nej	Art. 6, stk. 1, litra **a**	Ikke relevant	Betalingsansvarlig vandforbruger
Vand	Vandforbruger (juridisk person)	Nej	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
Vand	Vandforbruger (fysisk person + udlejer)	Nej	Art. 6, stk. 1, litra **a**	Art. 6, stk. 1 litra **a**	Udlejer → forsyningsselskabet. Betalingsansvarlige lejere → udlejer
Vand	Vandforbruger (juridisk person + udlejer)	Nej	Ikke relevant	Art. 6, stk. 1 litra **a**	Betalingsansvarlige lejere → udlejer
Varme + vand	Anmodninger vedr. bygninger m. over 10 beboede enheder	Nej	-	-	-

3. Ændringsbehov i reguleringen af forsyningssektoren

Energistyrelsen har givet sit bud på vurderingen af videregivelsesreglerne for forbrugsdata, men retstilstanden vurderes ikke at være entydig, og der er derfor rum for fortolkning. Som ovenstående gennemgang viser, er forsyningsselskabets egen kunde, dvs. betaleren af regningen for hovedmåleren og de bagvedliggende registrerede ikke altid den samme person. Dette medfører i praksis stor usikkerhed om, hvem et samtykke skal indhentes af, og hvem der skal indhente dette samtykke. Uanset behandlingsgrundlaget og uanset hvilken kundetype, der fremsætter anmodning til forsyningsselskabet om videregivelse af forbrugsdata, forudsætter videregivelse i medfør af status quo en tilkendegivelse af den fysiske person som slutforbruget vedrører i slutleddet af forsyningskæden. Uagtet forsyningsselskabers egen hjemmel til videregivelse, skal kunder, som er bygningsejere eller øvrige udlejere, som udgangspunkt således fortsat indhente samtykke fra sine egne lejere, da der ikke findes en lovhjemlede adgang til videregivelse.[13] Det er således ikke altid nok for en lovlig videregivelse af forbrugsdata, at forsyningsselskabet har indhentet et samtykke fra sine egne kunder og dermed har hjemme til videregivelse, når der findes andre registrerede bag hovedmåleren.

Den retlige usikkerhed forbundet med den nugældende regulering vurderes at udgøre en barriere for forsyningsselskabernes udveksling af forbrugsdata. Der er derfor identificeret et behov for at skabe klarhed i rammerne for hvornår forsyningsselskaberne kan og skal udveksle forbrugsdata.

I det følgende afsnit beskrives, hvordan der kan laves relevante tilpasninger i reguleringen således, at det udtrykkeligt fremgår, at forsyningsselskaberne skal videregive forbrugsdata fra hovedmåleren efter anmodning fra deres direkte kunde, uanset om kunden også selv er slutbrugere af forsyningen eller ej og uanset om kunden er en fysisk eller juridisk person. Formålet med lovgivningen forudsættes at være sikre udveksling af forbrugsdata til formål som energioptimering, forsyningssikkerhed, lækagedetektering (vand) og ESG-afrapportering.

[13] I medfør af Datatilsynets ældre udtalelser i praksis, antages det generelt, at når der ikke er en lovhjemlet adgang eller andet retsgrundlag til videregivelse af forbrugsdata, kan forbrugsoplysninger som udgangspunkt ikke videregives til en tredjemand uden samtykke fra den registrerede. Se bl.a. Datatilsynets høringssvar fra 10. august 2016 i forbindelse med ændringsloven (lov nr. 80 af 24. januar 2017)

3.1. Ændringer i reguleringen af varmesektoren

Som det fremgår, er forsyningsselskaber i varmesektoren allerede i dag i vis omfang forpligtet til at dele forbrugsdata på anmodning. Dog er forpligtelsen knyttet til slutkundens anmodning, hvor begrebet fortolkes snævert i dansk ret, således, at det kun omfatter kunder med et direkte kundeforhold, som samtidig selv står for det faktiske forbrug. Det kan overvejes, at man også giver bygningsejere, der ikke selv er slutbrugere, rettighed til at anmode forsyningsselskabet om at stille forbrugsdata fra hovedmåleren til rådighed for tredjeparter ved at forpligte forsyningsselskaber til at dele forbrugsdata på også bygningsejere og øvrige kunders anmodninger. Dette vil enten kræve lovændringer, ændringer i EOB eller ændringer i fortolkningen af denne. Det vurderes, at det er juridisk muligt at tildele denne rettighed, men den konkrete løsning er endnu ikke valgt.

3.2. Ændringer i reguleringen af vandsektoren

De relevante tiltag for så vidt angår vandsektoren forventes at indebære en indførsel af ny regulering enten i vandforsyningsloven eller vandsektorloven. Reguleringen vil indebære en forpligtelse til vandforsyninger om at dele vandforbrugsdata med tredjeparter på deres kunders anmodning. Den nærmere definition og afgrænsning af kundekredsen skal afklares men vil tage udgangspunkt i, at kunden har et direkte og individuelt kundeforhold med forsyningsselskabet, uanset om denne er den faktiske slutbruger af forsyningen, således at alle forsyningernes direkte kunder omfattes af kundekredsen.
Nærmere regler skal potentielt udmøntes i forbrugeroplysningsbekendtgørelsen.

I den videre proces med afklaring af politisk opbakning til ændringer i reguleringen i de to sektorer, vil der indgå en vurdering af de økonomiske konsekvenser og administrative byrder. Den konkrete beslutning herom og tidshorisont for implementeringen vil derfor afhænge heraf.

4. Databeskyttelsesretlige rammer for mulig ny regulering

Den i notatets afsnit 3 omtalte regulering indebærer, at forsyningsselskaberne forpligtes til at dele forbrugsdata på deres kunders anmodning. Kunden skal derved kunne anmode sit forsyningsselskab om at dele al forbrugsdata relateret til dennes kundenummer ned til timeniveau, eller hvad der er teknisk muligt. Disse data kan udgøre personoplysninger både om kunden selv men også om andre personer end kunden, hvis forbruget udgøres af andre lejere bag en hovedmåler. Reguleringen skal sikre, at kunderne får adgang til at dele deres data med tredjeparter via forsyningsselskabet samtidig med, at der etableres den databeskyttelsesretlige hjemmel til delingen, uagtet hvem der står for slutforbruget i sidste led af forsyningskæden.

Forsyningsselskabers videregivelseshjemmel i medfør af den potentielle fremtidige regulering

Forsyningsselskabernes forpligtelser i relation til at stille forbrugsdata til rådighed på deres kunders anmodning i en fremtidig regulering af varme- og vandsektoren vil indebære en retlig forpligtelse. Derfor vil videregivelse af personhenførbart forbrugsdata på forsyningsselskabernes kunders anmodning ske med hjemmel i **GDPR artikel 6, stk. 1, litra c**, hvorefter behandling af personoplysninger kan ske, når det er nødvendigt for at opfylde en retlig forpligtelse. Den retlige forpligtelse skal fremgå af et supplerende retsgrundlag i national- eller EU-ret, jf. GDPR artikel 6, stk. 3, hvor forpligtelsen i dette tilfælde forudsættes at fremgå af varme- og vandforsyningslovgivningen, jf. afsnit 3.

Videregivelsen vil således ikke være baseret på et databeskyttelsesretligt samtykke efter GDPR artikel 6, stk. 1, litra a. Modsat et samtykke efter GDPR, artikel 6, stk. 1, litra a, hvor samtykke kun kan indhentes fra den, som er den *registrerede* efter GDPR, stiller artikel 6, stk. 1 litra c ikke krav om, at anmodningen skal komme fra den registrerede. Herved kan lovgiver i medfør af den pågældende regulering fastsætte, at forpligtelsen til at videregive forbrugsdata udløses, når forsyningsselskabets direkte kunder anmoder herom, uanset hvem kunden er – dvs. uanset om kunden også er den registrerede slutbruger eller ej.

Hermed undgås den usikkerhed, der følger af, at den registrerede ikke nødvendigvis er den samme som forsyningsselskabets direkte kunde, da behovet

for at forsyningsselskaberne i hvert enkelt tilfælde skal afgøre, hvem der er den registrerede i henhold til dataene, og hvem der derved skal afgive et eventuelt samtykke efter litra a, bortfalder. De strenge krav, som stilles til et databeskyttelsesretligt samtykke efter artikel 6, stk. 1 litra a, herunder gyldighedsbetingelserne efter artikel 4, nr. 11 og artikel 7 bortfalder også. Forsyningsselskaberne undgår således løbende at skulle sikre sig, at samtykket er indhentet af den rette person (den registrerede), at samtykket fortsat er gyldigt, herunder at det er givet frivilligt, og at det til enhver tid kan dokumenteres.

Bygningsejeres anmodninger om videregivelse af forbrugsdata

Som det allerede fremgår, er det Energistyrelsens vurdering, at videregivelse på bygningsejere/udlejeres anmodning også udgør en behandling, som bygningsejere/udlejere er selvstændig dataansvarlige for, selvom forsyningsselskabet forestår den faktiske videregivelse. Bygningsejere og øvrige udlejere skal derfor have en selvstændig hjemmel for videregivelsen af forbrugsdata uagtet forsyningsselskabers behandlingshjemmel i medfør af den eventuelle fremtidige lovgivning.

Behandlingsgrundlaget for bygningsejerens anmodning vil afhænge af behandlingsformålet i den konkrete behandlingssituation men typisk kan behandlingen overvejes ud fra følgende behandlingsgrundlag:

Litra c

For så vidt angår anvendelsen af **litra c**, indebærer lovgivningen i medfør af afsnit 3 alene en videregivelsesforpligtelse til forsyningsselskaber, mens bygningsejere ikke forpligtes til at videregive eller anmode om videregivelse af forbrugsdata. Derfor kan bygningsejere som udgangspunkt ikke basere sin behandling (videregivelsen pba. anmodning til forsyningsselskabet) på **artikel 6, litra c** om forfølgelsen af retlige forpligtelser. Det skyldes, at litra c ikke kan udgøre det databeskyttelsesretlige grundlag, hvis der er tale om frivillige, ensidige forpligtelser.[14] Dog kan der være konkrete tilfælde, hvor bygningsejeres egen

[14]Artikel 29-gruppens udtalelse 6/2014 om den registeransvarliges legitime interesser som omhandlet i artikel 7 i direktiv 95/46/EF, WP 217, s. 20, og Det Europæiske Databeskyttelsesråds retningslinjer 2/2019 om artikel 6(1)(b) som behandlingshjemmel ved udbud af onlinetjenester, version 2.0, af 16. oktober 2019, s. 17f.

deling af forbrugsdata til tredjeparter er nødvendig for at forfølge nogle retlige forpligtelser, der derved begrunder anmodningerne i praksis. Eksempelvis stiller bl.a. lejelovgivningen i dansk ret krav til afregning og fordeling af forbrug efter de lovfastsatte regler, når udlejere selv afholder forsyningsudgifterne for lejernes forbrug.[15] Anmodninger om videregivelse til fordelingsregnskabsselskaber i forbindelse med at foretage fordelingsregnskab vurderes således at kunne støttes på **GDPR artikel 6, stk. 1, litra c**.[16]

Litra e

For så vidt angår anvendelsen af **GDPR artikel 6, stk. 1, litra e**, kan bygningsejere og udlejere, som agerer som offentlige myndigheder, som udgangspunkt basere behandlingen på denne bestemmelse, forudsat at de øvrige databeskyttelsesretlige betingelser er opfyldt og forudsat, at behandlingen kan begrundes i en opgave i samfundets interesse eller som led i udøvelsen af offentlig myndighed. Selvom forbrugsdata vedrørende offentlige bygninger typisk ikke udgør personoplysninger i praksis, kan offentlige myndigheder i særlige tilfælde disponere over forbrugsdata, der kan være personhenførbare. Det kan fx være tilfældet, når offentlige myndigheder råder over tjenesteboliger, ældreboliger eller andre boligenheder, som er knyttet til fysiske identificerede eller identificerbare personer.

Udtrykket ”opgave i samfundets interesse” må forstås bredt, når det gælder myndigheders behandling af personoplysninger.[17] Forsyningsvirksomhed, sikring af kritisk infrastruktur og tjenester, der er vigtige for at drive grundlæggende samfundsfunktioner, vil formentlig næsten altid være omfattet af opgaver i samfundets interesse.[18] Behandling af forbrugsdata til effektiviseringsformål vurderes ligeledes som udgangspunkt at ligge inden for rammerne af, hvad der må anses for at være en almen samfundsmæssig interesse.

---

[15] Der henvises i den forbindelse til lejelovens regler i §§ 65-70. Bl.a. fremgår af § 66, at fordeling af udgifterne sker efter sædvanlige fordelingsregler efter egnede forbrugsmålere og i § 70 fremgå, at når forbrug måles via fordelings målere, skal fordelingen imellem lejerne ske på grundlag af det målte forbrug. Herudover fremgår også et krav om forbrugsregnskab i medfør af bl.a. Almenlejeloven § 52, stk. 2, § 53, (for så vidt angår varmeforbrug) og § 60 (for så vidt angår el).

[16] Det bemærkes, at afhængigt af de konkrete omstændigheder, agerer fordelingsselskaber ofte som databehandlere for bygningsejere for behandlingen af forbrugsdata i praksis. Databehandlere har ikke selv har et selvstændigt behandlingsgrundlag til at behandle persondataene fra bygningsejeren, men støtter behandlingen på bygningsejerens behandlingsgrundlag. Forsyningsselskabers videregivelse af forbrugsdata til bygningsejeres databehandlere må i den forbindelse vurderes på samme grundlag, som hvis oplysningerne blev udleveret direkte til bygningsejeren.

[17] Justitsministeriets bet. nr. 1564, s. 139-140

[18] Almindelig databeskyttelsesret (2. udg.) af Hanne Marie Motzfeldt og Johan Næser, s. 208

I lighed med artikel 6, stk. 1, litra c, forudsætter anvendelsen af litra e et supplerende nationalt retsgrundlag, jf. GDPR artikel 6, stk. 3. Et krav om supplerende retsgrundlag indebærer, at behandlingen understøtter en opgave, som den dataansvarlige myndighed er tillagt i medfør af lov.

Litra f

For så vidt angår anvendelsen af **artikel 6, stk. 1, litra f**, kan bestemmelsen finde anvendelse i den private sektor, når videregivelsen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud for den legitime interesse.

Det er Energistyrelsens vurdering, at såfremt bygningsejeres videregivelse via forsyningsselskabet sker til formål, som anerkendes i medfør af mulig fremtidig lovgivning (fx energioptimering, lækagedetektering mv.), foreligger der som udgangspunkt legitime interesser omfattet af bestemmelsens rækkevidde. Det bemærkes i den forbindelse, at når den efterfølgende behandling sker til at forfølge lovgiver anerkendte interesser som energioptimering, lækagedetektering mv., kommer det ikke alene bygningsejeren/udlejeren til gode men også den registrerede lejer/slutbruger, idet et reduceret energiforbrug kan medføre lavere energiudgifter. Det forudsættes desuden, at de registrerede lejere af bygningsejeren oplyses om eventuel udveksling af deres data i medfør af oplysningspligten i GDPR artikel 13-14. Disse momenter kan have betydning for afvejningen af de involverede interesser.

Det bemærkes, at artikel 6, stk. 1, litra f, modsat litra e og c, ikke forudsætter et supplerende retsgrundlag i nationalt eller EU-ret. Den omstændighed, at lovgivningen giver adgang til eller forudsætter udveksling af forbrugsdata, udelukker dog ikke anvendelsen af litra f, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.[19]

[19] Dette er anerkendt af EU-Domstolen bl.a. i sag C-13/16 *Rīgas Satiksme*, som vedrørte spørgsmålet om hvorvidt en offentlig myndighed (politiet) måtte videregive oplysninger til en privat virksomhed med henblik på anlæggelsen af et civilt erstatningskrav. Domstolen anførte bl.a., at daværende artikel 7, litra f (nuværende GDPR artikel 6, stk. 1, litra f, ikke i sig selv indebærer en forpligtelse men adgang til at foretage behandling af oplysninger, så som videregivelse af oplysninger til en tredjemand, for at

På denne baggrund synes de interesser, som forudsættes ved videregivelse af forbrugsdata som udgangspunkt at kunne begrunde anvendelsen af artikel 6, stk. 1, litra f for bygningsejeres anmodninger til videregivelse af forbrugsdata i den private sektor. Dette fritager dog ikke bygningsejere og øvrige dataansvarlige udlejere fra at foretage en *konkret* interessevejning af de involvererede interesser. Det skyldes, at endelige vurdering af, hvorvidt litra f finder anvendelse, beror på den konkrete interesseafvejning af de modstående interesser og lovhjemlen i medfør af den foreslåede regulering, kan således ikke anvendes kategorisk uden at udelukke denne afvejning.[20] Energistyrelsens vurdering tager således alene stilling til, at relevante aktiviteter i relation til anvendelse af forbrugsdata som fx energioptimering, lækagedetektering mv. generelt kan anses som legitime, og ikke til den endelige afvejning i de konkrete situationer.

Såfremt der undtagelsesvist måtte opstå tilfælde, hvor alle øvrige behandlingsgrundlag ikke kan danne grundlag for behandlingen, må behandlingen da fortsat baseres på et samtykkegrundlag fra de betalingsansvarlige lejere, jf. **GDPR artikel 6, stk. 1, litra a**.

Afslutningsvis bemærkes det, at uagtet hvilket behandlingsgrundlag bygningsejere basere deres anmodninger på, har dette ikke betydning for forsyningsselskabernes retlige forpligtelse og dermed hjemmel til at videregive forbrugsdata i medfør af den mulige fremtidige lovgivning.

vedkommende kan forfølge en legitim interesse, jf. præmis 26. Samtidig understregede Domstolen, at litra f "*ikke er til hinder for en sådan videregivelse i tilfælde, hvor den sker på grundlag af national ret, under overholdelse af de betingelser, som er fastsat i denne bestemmelse*", jf. litra 27.

[20] Se EU-Domstolens *sag C-708/18 (TK mod Ejerforeningen)* om hvorvidt EU-retten, sammenholdt med litra c og f var til hinder for nationale regler, der tillader videoovervågningssystemer som de i sagen omhandlede, uden samtykke fra de registrerede, for at forfølge legitime interesser. Ifølge præmis 53 må en stat således ikke lave regulering, der kategorisk forbyder behandling af personoplysninger uden samtidig at tillade en konkret afvejning, hvor særlige omstændigheder altid skal kunne ændre resultatet. Præmissen er gengivet i sag *C-582/14 (Breyer),* præmis 63.

Oversigt over videregivelsesgrundlag i medfør af mulig ny regulering

Sektor	Anmoder	Er forsyningen forpligtet til videregivelse?	Behandlings-grundlag: Forsyningen	Behandlingsgrundlag: Bygningsejer/udlejer
Varme /Vand	Slutkunde/vandforbruger (fysisk person)	Ja	Art. 6, stk. 1, litra **c**	Ikke relevant
Varme /Vand	Slutkunde/vandforbruger (juridisk person)	Ja	Ikke relevant	Ikke relevant
Varme /Vand	Udlejer (fysisk person)	Ja	Art. 6, stk. 1, litra **c**	Art. 6, stk. 1 litra **e**/**f** (evt. litra **c**); subsidiært litra **a**
Varme /Vand	Udlejer (juridisk person)	Ja	Ikke relevant	Art. 6, stk. 1, litra **e**/**f** (evt. litra **c**); subsidiært litra **a**

5. Eksisterende rettigheder på tværs af sektorer og medlemsstater

Det relevante tiltag indebærer som fastlagt, at videregivelsesrettigheder og forsyningsselskabernes forpligtelser knyttes til den part, der har aftalen med forsyningsselskabet. Derved tildeles bygningsejere såvel som øvrige kunder, som har den kontraktuelle relation med forsyningsselskaberne, en retlig adgang til at disponere over data vedrørende deres ejendomme på lige fod med andre slutkunder. Dette er dog ikke et nyt koncept i forsyningssektoren, idet et tilsvarende princip allerede gør sig gældende i reguleringen af elområdet. I elsektoren er *elkunder* således tildelt rettigheder til at formidle eller give accept til formidling af sine forbrugsdata til udpegede modtagere via datahubben. En elkunde er efter elforsyningslovens § 5, nr. 13, den fysiske eller juridiske person, der råder over et aftagenummer, hvilket i praksis er den part, der har kontraktforholdet med forsyningsselskabet. I elsektoren skelnes der ikke mellem slutkunder og bygningsejere og øvrige kundetyper, da rettighederne ikke er betinget af, hvem der faktisk anvender elektriciteten, men hvem der er betalingsansvarlig aftager overfor

elleverandøren. Således tildeles bygningsejere de samme rettigheder som øvrige elforbrugere i kraft af deres status som elkunde. Det bemærkes, at det påhviler Energinet som ansvarlig for driften af datahubben, jf. elforsyningslovens § 28, stk. 1, nr. 7, at sikre, at denne ret udøves.[21]

Også i andre medlemsstater kan en lignende tilgang genfindes, hvor implementeringen af Energieffektivitetsdirektivet på varme, gas og kølingsområdet i flere tilfælde er implementeret således, at bygningsejere tillægges de samme videregivelsesrettigheder som slutkunder**.** I fx finsk ret omfatter slutkunder således også dem, der har oplysningsforpligtelsen overfor slutbrugere. I hollandsk ret anvender man den selvstændige betegnelse "videreleverandør" om en fysisk eller juridisk person, der har indgået en aftale med en energileverandør med henblik på en slutbrugers forbrug af varme eller kulde. Videreleverandøren gives samme ret til at anmode om at dele oplysninger med en leverandør af energitjenester.[22]

Den omtalte ændring af reguleringen indebærer dermed ikke en grundlæggende ny retlig tilgang, men er snarere udtryk for en allerede kendt reguleringsmæssig løsning.

Konklusion

På baggrund af Energistyrelsens analyser, ser Energistyrelsen på nuværende tidspunkt, mulighed i at gennemføre en regulering i varme- og vandsektoren, hvorefter alle forsyningskunder, som har forsyningskontrakten med forsyningsselskaberne, kan anmode om og derved forpligte sit forsyningsselskab til at dele forbrugsdata til udpegede tredjeparter. Således ville bygningejere og øvrige forsyningskunder få en rettighed til at dele deres forbrugsdata via forsyningsselskabet, som de ikke har i dag.

De juridiske undersøgelser viser, at forsyningsselskaber i medfør af den mulige fremtidige regulering ikke skal indhente et databeskyttelsesretligt samtykke jf. GDPR artikel 6, stk. 1, litra a, fra deres kunder. I stedet vil de være retligt forpligtet

[21] Det fremgår af Energinets privatlivspolitik, at behandling i medfør af bl.a. EFL § 28, stk. 1, nr. 7 sker for at forfølge Energinets retlige forpligtelser: Privatlivspolitik i Energinet - Hvordan opbevarer vi dine oplysninger.

[22] Se hertil: Energieffektivitetslag | 1429/2014 | Legislation | Finlex §§ 3 og 23, samt wetten.nl - Regeling - Besluit factuur, verbruiks- en indicatief kostenoverzicht energie - BWBR0036646 §§ 1 og 13.

til at dele disse data jf. GDPR artikel 6, stk. 1, litra c, hvor denne forpligtelse udløses på kundens anmodning.

Den pågældende regulering kan imidlertid ikke indeholde en retlig forpligtelse om videregivelse for bygningsejere/udlejere, hvorfor deres behandling som udgangspunkt ikke kan rummes inden for litra c (retlig forpligtigelse) i medfør af den mulige fremtidige regulering. Dog vurderes det, at når bygningsejere får en lovhjemlet ret til at anmode om videregivelse, vil der som udgangspunkt være mulighed for, at bygningsejere/udlejere kan anvende andre behandlingsgrundlag end samtykke fra sine registrerede lejere. Bygningsejeres behandlinger kan herefter typisk vurderes efter **GDPR artikel 6, stk. 1, litra c** (forfølgelsen retlig forpligtelse), **litra e** (myndighedsudøvelse eller forfølgelse af en opgave i samfundets interesse) eller **litra f** (forfølgelse af legitime interesser). Dette fritager dog ikke bygningsejere fra at foretage en konkret interesseafvejning af de involvererede interesser med henblik på at vurdere, om litra f finder anvendelse i den konkrete situation.

Det bemærkes, at den samlede vurdering er forbeholdt Datatilsynets stillingtagen til problematikkerne, da der pt. afventes en udtalelse fra Datatilsynet.